

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXC. — Wydana i rozestana dnia 1. grudnia 1916.

Treść: (M^o 399—402.) 399. Obwieszczenie w sprawie wydania znaczków stemplowych w kategoriach wartości po 60 i 80 halerzy. — 400. Rozporządzenie w sprawie rozkładu powszechnego podatku zarobkowego za rok 1916. — 401. Obwieszczenie, dotyczące rozpoczęcia działalności przez Urząd dla wyżywienia ludności. — 402. Obwieszczenie w sprawie statutu Urzędu dla wyżywienia ludności.

399.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. listopada 1916,
w sprawie wydania znaczków stemplowych w kategoriach wartości po 60 i 80 halerzy.

Począwszy od dnia 15. grudnia 1916 puszcza się w obieg znaczki stemplowe w kategoriach wartości po 60 i 80 halerzy w takiej formie i wyposażeniu, jakie są przepisane dla znaczków kategorii halerzowych rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 20. października 1909, Dz. u. p. Nr. 163.

Marek wlr.

400.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. listopada 1916,

w sprawie rozkładu powszechnego podatku zarobkowego za rok 1916.

Na zasadzie § 3. rozporządzenia cesarskiego z dnia 2. lipca 1916, Dz. u. p. Nr. 210, rozporządza się, że istotne zmiany w kontyngentach towarzystw, wynikające z uchwał komisji kontyngentowej (§ 53. do 55. u. o pod. osob.), należy uwzględnić w drodze ponownego rozkładu za rok 1916.

Minister skarbu postanowi po wysłuchaniu komisji kontyngentowej, w których towarzystwach podatkowych należy przedsiębrać ponowny rozkład.

Wypośredkowany w tych przypadkach nowy procent rozkładu ma znaleźć zastosowanie także przy przypisaniu poza kontyngentem podatku zarobkowego za rok 1916.

O wyniku ponownego rozkładu za rok 1916 należy zawiadomić podatników dodatkowym nakazem zapłaty, wygotowanym stosownie do § 57. ustawy o podatkach osobistych, od którego można się odwołać po myśli przepisu § 59. u. o pod. osob.

Marek wlr.

401.

Obwieszczenie Prezydenta Ministrów z dnia 30. listopada 1916,
dotyczące rozpoczęcia działalności przez Urząd dla wyżywienia ludności.

Urząd dla wyżywienia ludności, utworzony rozporządzeniem całego Ministerstwa z dnia 13. listopada 1916, Dz. u. p. Nr. 383, rozpocznie swoją działalność w dniu 1. grudnia 1916.

Z tą samą chwilą ma zastanowić swoją czynność istniejący w Ministerstwie spraw wewnętrznych Urząd aprowizacyjny.

Koerber wlr.

402.**Obwieszczenie Prezydenta Ministrów z dnia 30. listopada 1916,****w sprawie statutu Urzędu dla wyżywienia ludności.**

W wykonaniu § 2. rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 13. listopada 1916, Dz. u. p. Nr. 383, wydaje się następujący statut:

§ 1.**Postanowienia ogólne.**

Kierownictwo należy do prezydenta, w razie doznania przezeń przeszkody do pierwszego względnie drugiego wiceprezydenta.

W swoim zakresie działania wydaje prezydent swoje zarządzenia z własnej mocy nie będąc związanym przytem zgodą innych władz centralnych. Ma on zasięgać zatwierdzenia Prezydenta Ministrów stosownie do jego wskazówek ogólnych lub wydanych w każdym poszczególnym przypadku.

Urząd dla wyżywienia ludności znosi się bezpośrednio ze wszystkimi państwami i autonomicznymi władzami i urzędami.

§ 2.**Dyrekcya.**

Dla prowadzenia spraw dodana jest prezydentowi dyrekcya, składająca się z obydwu wiceprezydentów i co najmniej 7 członków, których mianuje Prezydent Ministrów. Jeden członek dyrekcji będzie zamianowany za zgodą Ministra wojny z kół zarządu wojskowego.

W celu uproszczenia postępowania należy zapraszać także reprezentantów innych władz centralnych od przypadku do przypadku na posiedzenia, jeżeli chodzi o ważne interesa tych władz. W szczególności we wszystkich sprawach, stojących w łączności z publiczną służbą zdrowia, należy powoływać reprezentanta państwowego zarządu sanitarnego.

Prezydent może powołać również do obrad zastępców czynników interesowanych, oraz rzeczoznawców lub osoby mogące udzielić wyjaśnień.

On może poszczególnym dyrektorom poruczyć pewne oznaczone zadania jak nie mniej kierownictwo całych grup interesów.

Mianowani przez Prezydenta Ministrów dyrektorowie mają złożyć przyrzeczenie.

O ile dyrektorowie nie są czynnymi urzędnikami państwowymi, pobierają oni odpowiednie należności funkcyjne a w razie jeżeli mieszkają poza Wiedniem, mają prawo do wynagrodzenia kosztów podróży.

§ 3.**Rada wyżywienia.**

Celem omawiania ogólnych kwestyi wyżywienia ludności, rozpatrywania zamierzonych lub już wydanych zarządzeń i sposobu ich przeprowadzenia, celem podnoszenia życzeń i zażeń, słowem jako organ pośredniczący między Urzędem a ludnością służy rada wyżywienia. Składa się ona co najmniej z 40 członków.

Dyrektor lub urzędnik Urzędu dla wyżywienia ludności nie może być członkiem rady wyżywienia.

Istniejąca przyboczna rada aprowizacyjna wejdzie w skład rady wyżywienia i będzie rozszerzona do wspomnianej liczby przez powołanie członków z kół konsumentów.

Porządek czynności dotychczasowej przybocznej rady aprowizacyjnej pozostaje nadal w mocy z uwzględnieniem zmian, spowodowanych nową organizacją.

Prezydent rady wyżywienia ma prawo być obecnym na posiedzeniach dyrekcji.

§ 4.**Organa doradcze.**

Prezydent ma prawo celem wydawania opinii jakoteż opracowywania poszczególnych kwestyi wyżywienia powoływać według potrzeby do współdziałania osoby rozumiejące się na rzeczy z poza urzędu.

§ 5.**Personal.**

Przydzielenie potrzebnej ilości czynnych urzędników państwowych i innych funkcjonaryszu państwowych uskuteczni Prezydent Ministrów w porozumieniu z odnośnymi Ministerstwami.

Przyjmowanie pomocniczych sił kancelaryjnych i urzędników kontraktowych należy do prezydenta urzędu.

Koerber wh.